

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 32/10
Λουξεμβούργο, 23 Μαρτίου 2010

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-236-08 έως C-238/08
Google France και Google Inc. κ.λπ. κατά Louis Vuitton Malletier κ.λπ.

Η Google, παρέχοντας τη δυνατότητα στους διαφημιζόμενους να αγοράσουν λέξεις-κλειδιά που αντιστοιχούν σε σήματα των ανταγωνιστών τους, δεν παρέβη τη νομοθεσία περί σημάτων

Οι διαφημιζόμενοι δεν μπορούν, όμως, μέσω αυτών των λέξεων-κλειδιών, να προβάλλουν διά του Google διαφημίσεις που δεν παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες του διαδικτύου να αντιληφθούν εύκολα από ποια επιχείρηση προέρχονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που αφορά η διαφήμιση

Η κοινοτική νομοθεσία περί σημάτων¹ παρέχει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στους δικαιούχους σημάτων τη δυνατότητα να απαγορεύουν στους τρίτους τη χρήση σημείων πανομοιότυπων ή παρόμοιων με τα σήματά τους για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπα ή παρόμοια με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκαν.

Η Google εκμεταλλεύεται μηχανή αναζήτησης στο Διαδίκτυο. Όταν ο χρήστης του Διαδικτύου πραγματοποιεί αναζήτηση βάσει μιας ή περισσότερων λέξεων, η μηχανή αναζήτησης εμφανίζει τους ιστότοπους που αντιστοιχούν καλύτερα σ' αυτές τις λέξεις κατά φθίνουσα σειρά αναλόγως της συνάφειάς τους. Πρόκειται για τα λεγόμενα «φυσικά» αποτελέσματα της αναζήτησης.

Εξάλλου, η Google προσφέρει επ' αμοιβή την υπηρεσία αντιστοίχισης με την ονομασία «AdWords». Η υπηρεσία αυτή παρέχει τη δυνατότητα στους επιχειρηματίες, μέσω της επιλογής μιας ή περισσότερων λέξεων-κλειδιών, να εμφανίζεται –σε περίπτωση που οι εν λόγω λέξεις-κλειδιά συμπίπτουν με τις λέξεις που περιέχονται στην αναζήτηση που πραγματοποιεί ο χρήστης του Διαδικτύου με τη μηχανή αναζήτησης– ένας διαφημιστικός σύνδεσμος προς τον ιστότοπο του επιχειρηματία. Η διαφήμιση εμφανίζεται στην κατηγορία «σύνδεσμοι διαφημιζόμενων», που βρίσκεται είτε στη δεξιά πλευρά της οθόνης, ή στο άνω μέρος της οθόνης.

Η Vuitton, δικαιούχος του κοινοτικού σήματος «Vuitton» και των γαλλικών εθνικών σημάτων «Louis Vuitton» και «LV», η Viaticum, δικαιούχος των γαλλικών σημάτων «Bourse des Vols», «Bourse des Voyages» και «BDV», καθώς και ο M. Thonet, δικαιούχος του γαλλικού σήματος «Eurochallenges», διαπίστωσαν ότι, κατά τη χρήση της μηχανής αναζήτησης της Google από τους χρήστες του Διαδικτύου, με την εισαγωγή των λέξεων που αντιστοιχούσαν στα ανωτέρω σήματα εμφανιζόταν, στην κατηγορία «σύνδεσμοι διαφημιζόμενων», σύνδεσμοι προς ιστοτόπους που πρότειναν απομιμήσεις των προϊόντων της Vuitton και προς ιστοτόπους ανταγωνιστών της Viaticum και του Centre national de recherche en relations humaines. Άσκησαν επομένως αγωγή κατά της Google ζητώντας να διαπιστωθεί ότι υπήρξε προσβολή των σημάτων τους.

Το Cour de cassation, αποφαινόμενο σε τελευταίο βαθμό επί των αγωγών που άσκησαν οι δικαιούχοι των σημάτων κατά της Google, υπέβαλε ερώτημα προς το Δικαστήριο για το κατά πόσον είναι νόμιμη η χρήση, ως λέξεων-κλειδιών στο πλαίσιο υπηρεσίας αντιστοίχισης στο Διαδίκτυο, σημείων που αντιστοιχούν σε σήματα, χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων τους.

¹ Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Η χρήση λέξεων-κλειδιών που αντιστοιχούν σε σήματα άλλου στο πλαίσιο υπηρεσίας αντιστοίχισης στο Διαδίκτυο

Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι αγοράζοντας την υπηρεσία αντιστοίχισης και επιλέγοντας ως λέξη-κλειδί σημείο που αντιστοιχεί σε σήμα άλλου, με σκοπό την πρόταση προς τους χρήστες του Διαδικτύου εναλλακτικής λύσης για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του εν λόγω δικαιούχου, ο διαφημιζόμενος χρησιμοποιεί το σημείο αυτό για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του. Αυτό δεν ισχύει ωστόσο στην περίπτωση του παρέχοντος την υπηρεσία αντιστοίχισης, όταν αυτός παρέχει τη δυνατότητα στους διαφημιζόμενους να επιλέξουν ως λέξεις-κλειδιά σημεία πανομοιότυπα με σήματα, αποθηκεύει τα σημεία αυτά και εμφανίζει τις διαφημίσεις των πελατών του με βάση τα εν λόγω σημεία.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η χρήση από τρίτον σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα του δικαιούχου συνεπάγεται, τουλάχιστον, ότι αυτός χρησιμοποιεί το σημείο στο πλαίσιο της δικής του εμπορικής επικοινωνίας. Στην περίπτωση του παρέχοντος υπηρεσία αντιστοίχισης, αυτός παρέχει στους πελάτες του τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν σημεία πανομοιότυπα ή παρόμοια με σήματα χωρίς ο ίδιος να χρησιμοποιεί τα εν λόγω σημεία.

Επομένως, εάν ένα σήμα χρησιμοποιήθηκε ως λέξη-κλειδί, ο δικαιούχος του δεν μπορεί να επικαλεσθεί το αποκλειστικό δικαίωμα που αντλεί από το σήμα του κατά της Google. Μπορεί αντιθέτως να επικαλεσθεί το δικαίωμα αυτό κατά των διαφημιζόμενων οι οποίοι, μέσω της λέξης-κλειδί που αντιστοιχεί στο σήμα του, εμφανίζουν μέσω της Google διαφημίσεις που δεν καθιστούν δυνατό ή δεν καθιστούν ευχερώς δυνατό στον μέσο χρήστη του Διαδικτύου να αντιληφθεί από ποια επιχείρηση προέρχονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που αφορά η διαφήμιση.

Συγκεκριμένα, σε μία τέτοια περίπτωση –η οποία χαρακτηρίζεται κατά τα λοιπά από το γεγονός ότι η επίμαχη διαφήμιση εμφανίζεται αμέσως μετά την εισαγωγή από τον χρήστη του Διαδικτύου του σήματος ως λέξης προς αναζήτηση και παρουσιάζεται την ίδια στιγμή κατά την οποία προβάλλεται στην οθόνη το σήμα– ο χρήστης ενδέχεται να εξαπατηθεί ως προς την προέλευση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών. Υπάρχει επομένως προσβολή της λειτουργίας του σήματος που συνίσταται στην εγγύηση για τον καταναλωτή της προέλευσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας («λειτουργία του σήματος ως ένδειξης προέλευσης»).

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει, κατά περίπτωση, αν τα πραγματικά περιστατικά της ενώπιόν του διαφοράς συνιστούν προσβολή, ή κίνδυνο προσβολής, της λειτουργίας του σήματος ως ένδειξης προέλευσης.

Όσον αφορά τη χρήση, από τους διαφημιζόμενους στο Διαδίκτυο, του πανομοιότυπου με το αλλότριο σήμα σημείου ως λέξης-κλειδιού για την εμφάνιση διαφημιστικών μηνυμάτων, το Δικαστήριο θεωρεί ακόμη ότι η χρήση αυτή ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στη διαφημιστική χρήση του εν λόγω σήματος από τον δικαιούχο του καθώς και στην εμπορική στρατηγική του. Ωστόσο, οι επιπτώσεις της χρήσης από τρίτους του πανομοιότυπου με το σήμα σημείου δεν συνιστούν καθαυτές προσβολή της «διαφημιστικής λειτουργίας» του σήματος.

Η ευθύνη του παρέχοντος την υπηρεσία αντιστοίχισης

Το Δικαστήριο διερωτήθηκε επίσης για την ευθύνη μιας επιχείρησης όπως η Google για τα στοιχεία των πελατών της που αποθηκεύει στον διακομιστή της.

Τα θέματα της ευθύνης ρυθμίζονται από το εθνικό δίκαιο. Εν πάση περιπτώσει, το δίκαιο της Ένωσης προβλέπει περιορισμούς της ευθύνης υπέρ ενδιαμέσων παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας².

Όσον αφορά το ζήτημα αν υπηρεσία αντιστοίχισης στο Διαδίκτυο, όπως η «AdWords», αποτελεί υπηρεσία στο πλαίσιο της κοινωνίας της πληροφορίας που συνίσταται στην αποθήκευση

² Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178, p. 1).

πληροφοριών που παρέχει ο διαφημιζόμενος και ότι, ως εκ τούτου, η ευθύνη του παρέχοντος μπορεί να περιοριστεί, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξετάσει αν ο ρόλος που διαδραματίζει ο εν λόγω πάροχος είναι ουδέτερος, στο μέτρο που η συμπεριφορά του είναι καθαρά τεχνική, αυτόματη και παθητική, γεγονός που συνεπάγεται ότι δεν είχε γνώση ή έλεγχο των στοιχείων που αποθηκεύει.

Εάν αποδειχθεί ότι δεν είχε ενεργό ρόλο, ο εν λόγω πάροχος δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος για τα στοιχεία που αποθήκευσε κατόπιν αιτήματος διαφημιζόμενου, εκτός εάν, έχοντας λάβει γνώση του παράνομου χαρακτήρα των στοιχείων αυτών ή των δραστηριοτήτων του εν λόγω διαφημιζόμενου, δεν προέβη αμέσως σε ενέργειες για να τα αποσύρει ή να καταστήσει αδύνατη την πρόσβαση σ' αυτά.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106